

RECOMANEM

Materials i recursos d'interès recomanats per l'ICIP

Documental

Living Along the Fenceline

El documental *Living Along the Fenceline* [Viure al costat del reixat] de 65 minuts de durada, explica les històries de set dones que han vist com la presència de bases de l'exèrcit dels Estats Units a la porta de casa afectava les seves vides. Els seus recorreguts individuals són representatius d'una munió d'històries silenciades de comunitats repartides per tot el planeta que viuen al costat de bases nord-americanes i pateixen els costos amagats d'aquest fet sobre la seva terra i la seva cultura.

La pel·lícula, codirigida per Lina Hoshino i Gwyn Kirk, connecta les històries de dones de Texas, Puerto Rico, Hawaii, Guam, les Filipines, Corea i Okinawa (Japó) i els seus esforços per crear una seguretat veritable a les seves comunitats locals. A través de la narració de cada història personal, aquest documental ens explica una història de més abast que detalla els impactes negatius de les bases nord-americanes sobre les comunitats que les hostatgen. També mostra la força i la creativitat de l'activisme de dones que desafia les concepcions predominants de la seguretat militar. Al fer un seguiment de la tasca de dones líders de moviments de base que actuen segons les seves visions i creences, ens proporciona idees alternatives de la pau i la seguretat.

Llibre

Intelligent compassion, de Catia Cecilia Confortini

La llarga vida de la Women's International League for Peace and Freedom (WILPF) [Lliga Internacional de Dones per la Pau i la Llibertat], que l'any 2015 celebra 100 anys

d'existència, ha estat possible entre d'altres coses per la seva capacitat de revisar els propis plantejaments i canviar les seves polítiques i el seu activisme.

Aquesta capacitat de canvi i la metodologia emprada en el procés són els objectes d'estudi d'aquesta obra de Catia Cecilia Confortini, publicada l'any 2012 a partir de la seva tesi doctoral. Confortini argumenta que la metodologia feminista crítica va fer possibles els canvis en les polítiques i les idees al voltant de la pau que WILPF va experimentar entre els anys 1945 i 1975.

Durant una primera fase WILPF emmarcava el discurs polític en l'ordre liberal i creia que la pau i, en conseqüència, el desarmament s'assolirien amb l'ajut de lleis i acords entre estats. Confiava que la ciència i la tecnologia, orientades per la raó i la racionalitat, guiarien la humanitat cap el progrés creant una situació en la que s'instauraria la pau.

En un segon moment, WILPF va passar a entendre la pau com un resultat del desarmament que s'aconseguiria amb l'establiment d'un ordre econòmic basat en les necessitats humanes i la justícia. Va ser en aquesta fase que WILPF va començar a considerar que el desarmament i la justícia econòmica tenien un interès especial per a les dones; que elles havien desenvolupat habilitats útils per al treball per la pau i que els objectius i principis del feminisme eren incompatibles amb el militarisme i la cursa d'armaments. Passaren, doncs, a considerar el feminisme com un moviment polític en favor de la igualtat, el benestar de la població i en darrera instància, la pau.

Segons Confortini, la concepció de la pau de WILPF es va transformar gràcies a una metodologia que propiciava l'autoreflexió sobre les seves idees i pràctiques i un sistema de presa de decisions més participatiu i inclusiu. La metodologia feminista crítica practicada a WILPF incorporava la reflexió sobre les visions del món, sobre el coneixement i sobre els mètodes que es corresponen amb valors de pau. La interacció entre aquests elements va permetre a l'organització sortir del parany del context que li havia donat origen i forma, transformant-se i revitalitzant-se, preparant-la per assolir una trajectòria centenària.

Llibre

Antimilitarisme. Dinàmiques polítiques i de gènere dels moviments per la pau, de Cynthia

Cockburn

La mirada de Cynthia Cockburn sobre els moviments socials en aquest llibre, fruit d'un acurat estudi de casos, ens retorna una imatge viva de les seves dinàmiques internes i les seves maneres de fer i proposar accions i campanyes. Aquesta vivesa que transmet l'autora prové de la seva manera de tractar els moviments com formes d'acció col·lectiva sempre en procés de construcció per part de persones que reflexionen sobre allò que estan fent. De la seva mirada també hem de destacar que està sempre situada en l'experiència de les dones i és, per tant, especialment sensible a la manera en què es desenvolupen les relacions entre homes i dones al sí dels moviments socials que ens presenta.

Documentada amb fonts d'informació solvents, principalment a través d'entrevistes en profunditat, l'autora ens mostra la coherència i les contradiccions en els discursos i les pràctiques de moviments que, tot i ser ben diversos en les anàlisis de les causes del militarisme i les estratègies d'acció per eradicar-lo, comparteixen l'objectiu de fer possible la pau. Així, ens acosta a iniciatives tan dispars com els moviments britànics de dones per la pau en tres moments del segle XX, els moviments antimilitaristes i d'objecció de consciència, les iniciatives de dones coreanes per assolir la reunificació de les dues Corees, les campanyes contra bases militars nord-americanes a Okinawa i al Japó en general, els esforços per frenar la proliferació d'armes petites i lleugeres a Uganda, una iniciativa ciutadana de solidaritat amb Palestina o una campanya transnacional contra l'OTAN.

La singularitat de l'obra, que rau en la combinació d'una recerca rigorosa amb una aproximació vital als esmentats moviments, probablement té a veure amb el recorregut i les opcions de l'autora. Cynthia Cockburn compagina la vida acadèmica al Departament de Sociologia de la City University de Londres i al Centre per l'Estudi de les Dones i el Gènere de la Universitat de Warwick, amb el seu compromís i la seva participació en moviments pacifistes i feministes com són la xarxa Dones de Negre o la Women's International League for Peace and Freedom. La seva experiència en aquests dos àmbits ben segur que millora el coneixement acadèmic -que posa en contacte amb la realitat que estudia- i el rigor en l'anàlisi i la informació sobre una realitat que els moviments socials volen transformar.

© Generalitat de Catalunya